

2018-03-20

Klasės darbas

Maironio gyvenimo ir kūrybos apžvalga

- Maironio kūryba tiesiogiai susijusi su 19 a. paba -
ja 20 a. pr. pokyčiais lietuvių kultūroje ir L.
Tai tautinio atgimimo laikas, kai nelegaliai
platinama „Aušra“, kai knygnešiai neja dhar-
džiamą spaudą lt. klb. To meto šviesuolių kūry-
čia aukotis valstybės idėjams, dirbtini tautos la-
bui iš Maironio poesijoje visa tai deklaruojamo.
- Maironio kūrė žmairių žanru kūrinius, raše
poemas („Jaunoji Lietuva“, „Raseinių Magdi“,
„Mūsų vargai“), yra paruošę eiliuotą dramą
trilogiją iš 3 st. praeities. Yra alkūnės libretą,
satyrus, tačiau swarlyvius žanrus lyrika.
Jo vienintelis eiliuotės rinkinys „Pavasario ba-
rai“ dar poetui gyvam exant buvo papildy-
tas iš išleistos 6 kartus. Rinkinyje yra siek
tieki daugiau nei 100 eiliuotų.
- Swarlyvius poesijos temos yra po
✓ poesijos ir poetinio iškvipimo;
✓ Tėvynės (meilė, istorija, gerimata);
✓ žmogaus ir jo gyvenimo tema.

1911 lapkričio 2 d. Pasandravyje, Betygalos parapijoje (dab. Raselių r.), pasitūrinčiu ūki-
ninku Aleksandro ir Onos (merg. pavardė Kurmauskaitė) Mačiulių šeimoje gimsta
sūnus Jonas.

1912 prilimamas į Kauno gimnazijos parengiamajį klasę.

1913 gimnaziją baigia ir tų pačių metų rudenį įstoja į Kijevo universiteto Istorijos ir filolo-
gijos fakultetą. „Novoje vremļa“ („Naujas laikas“) redakcijai nusiunčia laišką, ku-
riame teigia, kad spaudos draudimas skatina lietuvių lenkėjimą.

1914 Mačiulis įstoja iš universiteto ir įstoja į Kauno dvasinę seminariją.

1915 pradeda bendradarbiauti „Aušroje“ (straipsnis apie sorbų-lužtinių tautinio sajūdžio
veikėjų J. E. Smolerį, eilėraštis „Lietuvos vargas“).

1916 studijuodamas seminarijoje, parašo pirmąjį išsišine Lietuvos istoriją lietuvių kalba
„Apsakymai apie Lietuvos praeitą“ (paskelbta 1891 m.).

1917 pavasarį baigia seminariją. Vasarą įteikla A. Baranauskui savo poemėlės „Lietu-
va“ rankraštį (čis pirmas stambesnis poeto kūrinių anuomet liko nespausdinamas). Ru-
denį pradeda studijas Peterburgo Romos katalikų dvasinėje akademijoje.

1918 rugpjūčio mén. akademiją baigia teologijos magistro laipsniu. Studijų metais spaudoje
pasirodo nemaža Mačiulio eilėraščių, rašoma poema „Tarp skausmų į gar-
bę“. Pradeda dėstytojauti Kauno dvasinėje seminarijoje.

1919 paskiriamas Peterburgo dvasinės akademijos profesoriumi (išbūna iki 1909 m.).

1920 lemtingi metai Maironio kūrybinėje biografijoje: išleidžiama poema „Tarp skaus-
mų į garbę“ (St. Garnio slapyvardžiu) ir poezijos rinkinys „Pavasario balsai“ (pasirašyta Maironio slapyvardžiu; idėtas libretas „Kame išganymas“).

1921 išspausdinama poema lenkų kalba „Znad Biruty“ („Nuo Birutės kalno“), sukurta dar
XIX a. pabalgoje.

1922 naujas „Pavasario balsų“ leidimas papildomas keletu eilėraščių, tarp kitų – ir „Tau-
tiška daina“ (vėliau pavadinta „Kur bėga Šešupė“) bei „Vakaras („Ant ežero Ke-
turių Kantonų“).

1923 pasirodo „Jaunoji Lietuva“ – kūrinių, išaugęs iš perdirbtos ir gerokai papildytos poe-
mos „Tarp skausmų į garbę“. Tuo metu Maironis drauge su A. Jakštu-Dambrauskui ir
P. Büčiu parengia „Lietuvių krikščionių demokratų susivienijimo programos projektą“. Gauna Žemaičių kapitulos (= vyskupo patarlamasis organas) kanauninko titulą.

1924 paskiriamas Kauno kunigų seminarijos rektoriumi (čias pareigas eina iki gyvenimo
pabalgo). Išspausdinama poema „Raseinių Magdė“.

1925 Maironis tampa prelatu.

1926 išeina gerokai papildytas „Pavasario balsų“ leidimas (jame randame ir nauju eil-
ėraščių, pavyzdžiui, „Ant Drūkšės ežero“, „Rudens dienos“).

1927 atmetama Maironio kandidatūra į Žemaičių vyskupus; skundžiamas Romai už se-
minarijoje varomą neva antilenkišką politiką.

1928 per Pirmąjį pasaulinį karą kartu su Kauno kunigų seminarija persikelia į Va-
šuokėnus, gyvendamas Krekenavoje, rašo poemą „Mūsų vargai“.

1929 „Pavasario balsų“ leidime, papuoštame „sesučių“ portretais, pirmasyk įtraukiama
eilėraščiai „Vasaros naktys“, „Lietuva brangi“, baladė „Jūratė ir Kastytis“. Atskira
knyga paskelbiama poema „Mūsų vargai“, kurią Maironis buvo pradėjęs rašyti dar
1911 m.

1930 pasirodo pirmoji draminės trilogijos dalis: „Kęstučio mirtis“, vėliau – „Vytautas pas
kryžiuočius“ (1925) ir „Didysis Vytautas – karalius“ (1930).

1931 tampa naujai įkurto Lietuvos universiteto moralinės teologijos katedros vedėju (bū-
na iki gyvenimo pabalgo).

1932 parašo „Trumpą visuotinės literatūros istoriją“ (išleista 1926 m. „Raštose“). Skaito
lietuvių literatūros kursą 1923 m. rudens, 1924 m. pavasario semestre.

1933 pradeda leisti penkiatominį „Raštų“ rinkinį – pataisyta savo literatūrinį palikimą.

1934–1937 naujas intrigų prieš Maironį etapas: poetas skundžiamas Romai už neva ero-
tinę lyriką (kaip įkaltis pateikiamas eilėraščio „Jo pirmoji mellė“ („Taip niekas ta-
vęs nemylės“) vertimas be paskutiniojo posmo).

1938 birželio 28 d. poetas miršta. Palaidotas Kauno arkikatedroje bazilikijoje.

- Maironis nego eilivaiti komponuoti nuti iš dviejų dalių: iš pradžiaus prieijamas epizodus vairavas, o paskutinioje strofijoje išreiškiamas jo amatinis lyginio subjekto pozicijos. Tokia kompozicija leidžia ne tik įvardinti problemą, bet ir išaktyti poziciją, iš jų iš iš savė.

2018-03-22

Class darbas

Podinio įkvėpimo „Poezijos“ tema

- Kuriantį žmogų visada domina įkvėpimo tema, ji labai svarbi, nes lenia kūrybos kryptį ir esmę. Maironiu, kaip ir daugeliui kūrėjų, svarbus poezijos likimo klausimas, nors kūrybos pradetijoje Maironis pranašavo sau poetų slovą, tačiau vilian aptinkame iš abejonių ar ištikaujų tai, ką jis sukurs, turis išliekamąją vertę. Eilinėtyje „Šnykšnių laip dūmai“ ji baiminasi, kad ateityje jo niekas nomenis, geras bus užniritos, ji patenkisi būti poetai, kurie iškos įkvėpimo. „Poezijoje“ minima mūea, įkvėpeja, kurį skatina rauyti. Tačiau tame pačiam eilinėtyje

teigama, jog kūrėjo kelias yra sunkus, suditingas, bet gali tuo eti. Kūrybinio įkvėpimo minutię poetas jaučiasi vienisas iš neįprastas ir ta minutiė, kai mūea įkvėpeja dingsta, tolgygi nukėjai. Taip pat akcentuojamas kūrėjo iškirtinumas, kur jo išrodys jaučią, o kūryba susijusi su konceja ir staumnu. Eilinėtyje „Nenoriu sapnų“ apie tai išgi kalloma. Ji kitos pusis yra aptarimina ir kūrėjo pačiukimo užduotis išnagytis tautą, todėl kai kuriausose eilinėciuose aiskiai matome, kad įkvėpimo išlentis gali būti tai, kas gyvenime svarbu ir baringu. „Taip niekas taves nenuyle“ iš teigiamo, kad įkvėpimą gali nuteikti meile tėvynei. Eilinėtyje „Jau sis eilė raktis pranoko individualiai išgyvenimais, meilei ar poetinio įkvėpimo intuacijomis. O baigiamas aukškiai, visuomeniniu aspektu. Galima aukškai suprasti, kad įkvėpimo išlentis yra tėvynė. Taip pat siame eilinėtyje aukšas noras būti suprantam, pripažintam iš prisiemenanam. Ta pati minutiė teigiamo iš „di norečiau prikelti“.«